Poliitilise organiseerimise küsimus.

Pärast rahvahääletust kandub laiemate ringkondade huvi otsekohe Rahvuskogu kokkuastumise küsimusele. Avalikus arvamises tekivad arutlused selle üle, millal see võiks sündida ja missuguseil alustel toimetada valimisi Rahvuskogu esimesse kotta. Et meil poliitilised erakonnad on likvideeritud, avaldatakse arvamust, et tuleks vahest mõelda erakondade uuesti-ellukutsumisele ja sel teel selgitada kodanike põhimõttelisi seisukohti uue riigikorra suhtes, millele rahvahääletuse otsus on andnud ainult raami. Niisamuti väljendatakse arvamust, et võib-olla oleks kohane kiirustada Rahvuskogu kokkukutsumisega, et võimalikult pea jõuda niisuguse normaalse rahvavalitsusliku korra juurde, nagu rahvahääletus on otsustanud ja nagu seda ka valitsus soovitavaks on pidanud.

Sõnavõttudest ja valitsuse seletustest selgub siiski, et kiirustamist Rahvuskogu kokkukutsumiseks ei peeta soovitavaks ja et see vaevalt on ka võimalik enne kevadiste põllutööde algust. Üheks kaaluvamaks takistuseks Rahvuskogu kiirele kokkukutsumisele näib olevat peamiselt, et rahvahääletuse hetkel ei olnud jõutud veel tarvilikult kaugele kutsekodade moodustamisega ja et mõnegi koja moodustamise alused ja viisid püsivad asjaomastes ringkondades ja valitsuses alles põhimõttelise kaalumise ajajärgus. Ilma kodade organiseerimise lõpuleviimiseta ei saaks aga vahest anda küllaldast kaalu Rahvuskogu teisele kojale, kus neile on reserveeritud Rahvuskogu projektis juba õige ulatuslik osa.

Mis puutub aga kodanike maailmavaatelisse organiseerimisse, siis asub valitsus selles küsimuses seisukohale, et Rahvuskogu valimisteks ei tule võimaldada veel erakondade tegevust, sest valitsus arvab, et era-

Eesti kroonika 1936, lk. 26